

دستورالعمل ساده و مؤثر برای پیوند و سرشاخه کاری با غهای گردو با نژادگان های بوتر

رضا رضایی، کوروش وحدتی

به ترتیب مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی و
گروه علوم باگبانی پردیس ابوریحان دانشگاه تهران

به منظور تولید نهالهای یکنواخت گردو از ارقام برتر و تبدیل درختان بذری (نهالها) نامطلوب به درختان پیوندی، طی پنج سال اخیر (۸۰-۸۵) روشهای مختلف پیوند و سرشاخه کاری در ایستگاه کشاورزی کهریز ارزیابی شدند. براساس نتایج به دست آمده، بهترین راهکار برای احداث باغ پیوندی گردو با ارقام برتر، کشت مستقیم نهالهای بذری یک یا دو ساله در محل باغ و پیوند آنها با انواع برتر در سنین سه یا چهار سالگی بود. این روش به طور خلاصه شامل هرس شدید نژادگان (های) برتر جهت تولید پیوندک، کاشت نهال بذری در محل باغ در سال اول، جمع آوری و تهیه و نگهداری پیوندک به صورت مرطوب در یخچال، سربرداری پایه از ارتفاع ۱۵-۲۰ سانتیمتری در اوایل فروردین سال بعد، به تأخیر انداختن یک هفته ای عمل پیوند تا کاهش جریان شیره خام و اجرای پیوند تاجی در نیمه دوم فروردین همزمان با فعال شدن پوست، پوشش محل پیوند با خاک اره تا زمان برقراری کامل رشد پیوندک و در نهایت حذف تدریجی پوشش خاک اره و پوشش مجدد محل پیوند با چسب باگبانی است. با اجرای صحیح این روش می توان با کمترین هزینه به بیش از ۹۰ درصد موفقیت در احداث باغ پیوندی دست یافت. ضمن آنکه تلفات ناشی از جابجایی نهال از نهالستان به حداقل می رسد. در این مقاله نتایج حاصل از پنج سال تحقیق روی روشهای مختلف سرشاخه کاری و پیوند در نهالستان ارایه شده است.